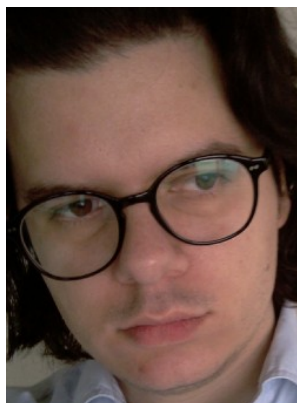
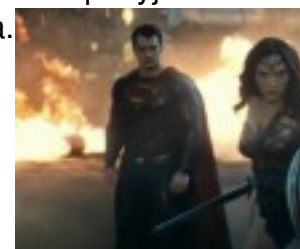

Још један контроверзан филм из Ди-Сијеве франшизе

Ако је необично несагласје између квалитета филма „Бетмен против Супермена: Зора Праведника“ (Batman v Superman: Dawn of Justice, 2016) и његове критичке рецепције у западној, пре свега америчкој јавности било унеколико изненађење, онда у случају најновијег филма из Ди-Сијеве (DC, Detective Comics) франшизе „Самоубилачки одред“ (Suicide Squad, 2016, код нас преведен као „Одред отписаних“) већ можемо да говоримо тренду. У случају оба филма имамо сличан образац – посвећена им је огромна пажња у ишчекивању, по реакцијама на интернету лако би се могло рећи да су у питању филмови који су се очекивали са највећим нестрпљењем, да би саме реакције на филмове, када су објављени, биле у великом броју случајева негативне, злонамерне, па чак и агресивно малициозне.

Наравно, рекламно надувавање филмова пре објављивања како би се максимизовала посета биоскопима током првог викенда и првих недеља приказивања, док се не прочује да је филм лош, већ је добро устаљена пракса глобалних продуцентских кућа.

Али овде то очигледно није случај, јер оба филма не само да су неупоредиво бољи и квалитетнији него што им то критичари признају, већ су знатно озбиљнији, зрелији и снажнији од сличних филмова у овом популарном жанру (рецимо „Марвелових“ „Капетан Америка – грађански рат“ и „Дедпул“, који су оба објављени ове године, уз изразито позитивну критику и реакције).

У неком смислу може се говорити о тзв. „виралном маркетингу“, где се контроверзе око

Пише: Никола Танасић
понедељак, 15 август 2016 11:25

филма третирају као додатна реклама која ће навести гледаоце да оду у биоскоп и „погледају о чему се ради“, али ова врста рекламе се углавном користи када су у питању интернет садржаји и привлачење публике на интернет сајтове и спотове на „Јутјубу“, док је у случају навођења публике да плати (чак и у Америци за просечан буџет нимало занемарљиву) цену биоскопске улазнице да би погледала нешто што ће је вероватно разочарати крајње ризикантна, и нерадо коришћена.

Другим речима, „Бетмен против Супермена“ Зака Снајдера и најновији „Самоубилачки одред“ Дејвида Ејера представљају проблем, који указује да баш све „не штима“ када је у питању добро подмазана холивудска „индустрија забаве“, која је у стрип-филмовима за последњу деценију пронашла најновију „златну коку“. Без икакве сумње, корпоративне зверке и продуценти из Ди-Сија немају ни по чему различите амбиције од својих колега и ривала из „Марвела“ – њих занимају производи који ће привући масовну пажњу и донети им стотине милиона долара. Из њихове перспективе, ова врста негативних реакција на перјанице (flagships) њихове франшизе представља непријатну околност и нешто што треба уклонити. Стога су многи очекивали да ће, ако не баш „Зора Праведника“, а оно свакако „Одред“ бити први у серији „марвелизованих“ стрип-филмова, који ће се користити већ уходаним (и веома схематичним) обрасцима како би уновчили иконичне стрип-ликове попут Бетмена, Супермена, Муње, Чудесне Жене и др. на начин на који је „Дизни“ то учинио са „Ајронменом“, „Капетаном Америком“, „Тором“ и сл. При томе не треба заборавити да је у свету стрипа, са искључењем Спајдермена (који до скоро није уопште припадао компанији „Дизни“ због компликованог спора око ауторских права), Ди-Си увек важио за знатно јачу кућу и уметничку школу, а његови брендови за вредније и популарније.

Када су се, дакле, појавили први трејлери за Ејеров „Одред“, филм заснован на серији антихеројских стрипова који за своје главне јунаке узимају читаву галерију негативца из различитих Ди-Сијевих стрипова, изгледало је као да је ова кућа, већ годинама прозивана да прави „мрачњачке, надурене и недуховите филмове“, одлучила да „направи корак напред“, „прилагоди се програму“ и „ускочи на Марвелов воз добре забаве“.

С обзиром да је реч очигледно била о комедији, чији су носећи ликови умногоне две клоновске фигуре – незамењиви и иконични Џокер (у овој инстанци га игра одлични Царед Лето) и његова једнако психотична, суманута и урнебесна девојка Харли Квин (игра је бриљантна звезда у успону Марго Роби) – као и низ других иконичних и пре свега психички нестабилних стрип-негативаца, публика је очекивала, у најмању руку, нешто налик на лагану, безобразну и урнебесну антихеројску комедију „Дедпул“, која је почетком године проширила хоризонте „Марвелове“ школе филма избацивши у биоскопе прво остварење предвиђено „за старије од 18 година“. Оно што је од Ејера добила, међутим, јесте суперхеројски филм „какав заслужује, али какав јој тренутно није потребан“.

Холивудски амбивалентни однос према институцији негативца

На први поглед, премиса „Самоубилачког одреда“ деловала је као рецепт који не може да омане. Већ практично пола века Холивуд и америчка популарна култура производе негативце који су неупоредиво убедљивији, занимљивији и комплекснији од протагониста против којих се боре, а који су по правилу били досадно шаблонизовани, црно-бели и морално стерилни.

„Самоубилачки одред“ – студија о односу Холивуда према негативцима

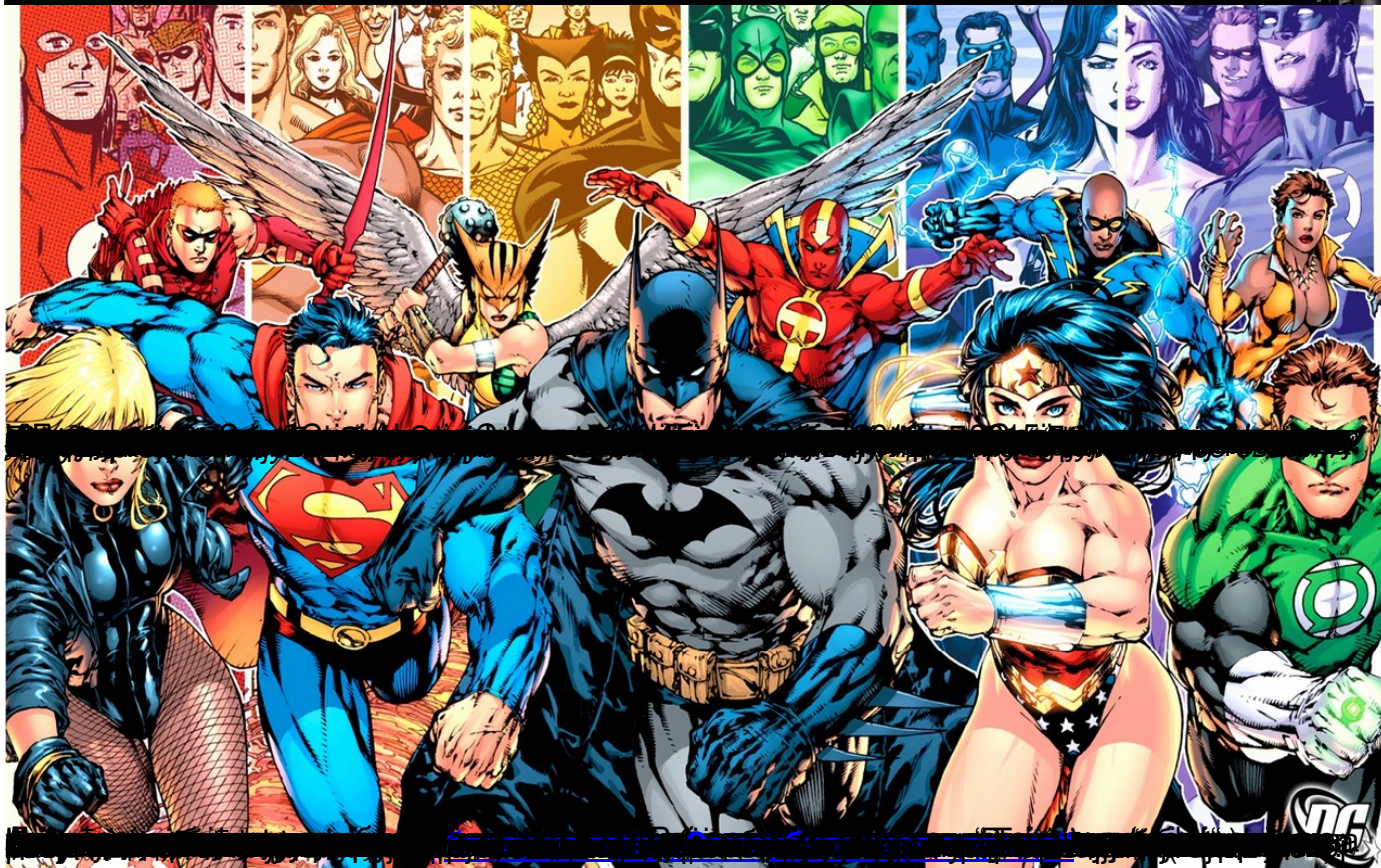
Пише: Никола Танасић
понедељак, 15 август 2016 11:25

„Самоубилачки одред“ – студија о односу Холивуда према негативцима

Пише: Никола Танасић

понедељак, 15 август 2016 11:25

„Самоубилачки одред“ – студија о односу Холивуда према негативцима

Пише: Никола Танасић
понедељак, 15 август 2016 11:25

Пише: Никола Танасић
понедељак, 15 август 2016 11:25

